Ч. 139 (933). Львів, субота 22. червня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Віденська ледащиця при роботі...

Хто з чужосторонних людий хотів би пізнати заповіди австрійської чи то внутрішної, чи заграничної політики, сей не потребував би довгих студій. Їх можна уняти одним словом, їх можна пізнати при першій ліпшій політичній справі.

В Берестю став між осередними державами а Україною мир. З миром тим звязано й питане про поділ Галичини. Реченець виповненя всіх умов мира кінчить ся дня 30-го червня.

Між тим вибухла звісна парляментарна кріза. Поляки загрозили, що на случай переведеня поділу Галичини, не допустять до уруχомленя парляменту.

продажна жидівська ледащиця „N. F. Presse", помістила в числі з 19. с. м. статю, в котрій читаємо: „Клич про хлібовий мир", кинений ґр. Черніном, наповнив Відень і Австрію рожевими надіями. По берестейськім договорі думали, що українське збіже росте також для нас і що ми перестанемо голодувати. Ми надіялись, що Україна сповнить свої приреченя і доставить нам умовлену скількість збіжа. Україна зломила договір, не доставила збіжа в умовленім реченци. Хлібовий мир не здійснив ся.

Українське правительство не мало поваги. Кров на Україні ллеть ся дальше. Не маємо ані мира, ані хліба. Хлібовий мир має однак ту прикмету, що в Києві нічого не значить, а у Відни викликує пересилене. Поляки домагають ся, щоби їх ґр Буріян запевнив, що звязана з берестейським договором вістка про намірений поділ Галичини, є безпредметова. Се викликало би в суспільности тільки здивоване, колиби мусіло прийти до пересиленя в державі, в парляменті або в правительстві, з приводу пляну, в котрім тільки чорнило ужите до списаня є дійсністю. Хлібовий мир, котрий не заспокоює голоду, не повинен відбирати Австрії парляменту. Йде о запевнене, що при рішеню про долю східної Галичини не поставить ся Поляків перед довершеним фактом. Сим можна буде вратувати парлямент. Ґр Буріян має з сего приводу сказати найважнійше слово"

Не маючи змоги чи охоти приборкати роззухвалених Поляків, зважуєть ся на найпоганійшу роботу, на крутійство, на брехню, на віроломство. Бо як назвати инакше тверджене

), що се Україна зломила договір? Чи вже перед якими двома місяцами, коли до реченця достави Україною збіжа було ще досить далеко, не сказав такий відвічальний австрійський політик, як кн. Ліхтенштайн, що мир з Україною се тільки формальність?

Чи забуло ся вже, що берестейський мир заключений з Україною продовжив і скріпив осередним державам силу віддиху, що саме він отворив їм „мирові ворота" на східнім фронті, що той мир поставив у безвихідне положене і розбиту Росію і окружену Румунію і дав осередним державам спромогу виступати на західній боєвій арені...

Україна не доставила умовленої скількости збіжа і ми голодуємо — ридає віденське правительство. А хтож сему винен — о скільки се взагалі правда — як не саме австрійське правительство? За збіже мала дати Австрія українським селянам рільничі машини. А чи зробила се? Чи за машини виміновала вона український хліб?

Втаємничені люди запевняють, що з України ідуть щоденно галицькими зелізницями цілі поїзди з українським збіжем. Деж воно подіває ся? Чому в Німеччині не жалують ся на недодержане Україною договору і ратифікують мир?

Ми нарочно навели голос „N. F. Presse" Стара продажна наддунайська ледащиця відкриває наміри своїх опікунів.

З України.

Лист Гетьмана до голови Ради Міністрів.

Шановний Пане Федір Андрієвич!

Столицю Укр. Держави і її громадян постигла нова біда і, дякуючи великій пожежі на Подолї, чимало тисяч громадян осталось позбавлені і будинку і свого господарства.

Турбуючись скорійшою допомогою потерпівшим, мною вже видано розпорядженє відповідним міністрам зорґанізувати їдальні пункти і вислати до контрактового будинку похідні кухні в такому числі, щоб вони могли видавати їду всім потребуючим.

Згідно з сим розумію, що буде добре обєднати опіку над потерпівшими від обох нещасть, а тому прохаю вас всі мірспринятя по допомозї потерпівшим від пожежі зєднити в особливому комітеті, який знаходить ся під моїм покровительством і зорґанізований для полекшеня житя потерпівших від вибуху.

Мирова конференція.

Засідане 14. с. м. На сїм засіданю конференція приступила до властивих мирових переговорів. На внесене Шелухина утворити 7 комісий: політичну, фінансову, економічну, военно-морську, культурну, по справах шляхів, юридично-редакційну, Раковський задля невистарчаючої скількости своїх експертів запропонував приняти слідуючі комісії: політичну, фінансово-оплатну, культурну, військово-морську, шляхів-комунікації, економічну і юридично-редакційну. Шелухин згодив ся. Зауважив, що треба начеркнути плян договору, який має ся заключити. Ведемо працю, що має чисто політичне значінє. Отже в договорі міститимуть політичні елементи: питане про територію, народність, горожанство, підданство, суспільне і приватне право на майно, про послів, консулів, наших кольоністів в Сибірі, на Волзї. Все се може заповнити перший розділ. На другий складати-муть ся питаня про поділ державного, громадського і приватного майна, ліквідація рахунків між нами. Третий розділ: почта, телеґраф, ріжні роди зносин, торговля, промисловість, мито, тарифи, обезпеченє, кооперативи, акційні справи, санїтарія, право спадкоємства, опіки, шлюб, арбітажні трибунали, вкінці питанє про амнестію, щоби ліквідувати всякі між нами неприємні наслідки.

Раковський годить ся, але зазначує, що питанє про кольоністів можна просто розуміти, як питанє меншости.

Шелухин каже, що коли Росія не хоче їх відпустити, то повинна сотворити їм окремі умови житя.

Раковський зазначує, що треба рахувати ся з прінціпом Сен-Сімона, що: повинна істнувати та орґанїзація, котра забезпечує щастє і добробут більшости.

По 15. мін. перерві переходять сторони до обговореня питань про кордони. Шелухин каже, що се дуже складове питанє рішати-ме політична комісія. Тепер можна лише обміняти ся прінціпами, на яких се питанє має рішати ся. Для нас основний прінціп — се етноґрафічний. Але треба брати під увагу і инші прінціпи, бо укр. нарід не живе всюди компактною масою. Ми зовсїм не хочемо, щоб можливо більше чужоземців входило в нашу державу. Ми дивимо ся на справу так, що щастє і добробут людности залежить від добробуту і щастя окремих народів. Зростає національне, зростає загально-людське. Збільшують ся складові частини, збільшуєть ся сума. От ті засади, які ми кладемо на підставу нашого розмежуваня.

Раковський дивуєть ся, що Шелухин забув згадати один дуже важний чинник, який ляг в основу укр. держави — прінціп самовизначеня народів. Етноґрафічний прінціп оперує не живими людьми, а статистичним матерія-

лом. Для нас основним прінціпом при встановленю кордонів буде воля населеня.

Зачинаєть ся довга дебата в тій справі. Шелухин каже, що не можна опирати ся на волі народа, коли він не розвинений, не компетентний: плебісцит не дає запоруки вольного виявленя.

По хвилевій перерві Мануїльський оголошує від рос. делеґації слідуючу резолюцію: Рос. мирова делеґація згоджуєть ся передати в політичну комісію питане про встановлене границь між Росією й Україною при умові, що підставою було принято орґанїзовану вільну анкету населеня при додержаню етнорафічних границь як пресумцію.

На просьбу Шелухина заряджено знов 5 мінут перерви, після якої він оголосив резолюцію укр. делеґації: „Українська і Російська мирові делеґації згодили ся передати питане про встановлене меж між Росією й Україною в політичну комісію з тим, що в спірних випадках, коли не порушуєть ся цілість держави, було принято орґанїзовану вільну анкету населеня при додержаню етноґрафічного прінціпу, при повній що разу згоді обох держав“.

Мануїльський каже, що український текст анулює анкету і що найкраща буде слідуюча резолюція:

Російська делеґація згоджуєть ся передати питане про встановлене меж між Росією і Україною в політичну комісію з умовою, коли при додержаню як пресумції етноґрафічного прінціпу, спірні питаня будуть розвязані на підставах анкети населеня.

Шелухин (з притиском): то, що ви пропонуєте, рівнозначне накладаню кайдан, се не свобода, а насильство. Я прихильник волї, нї свою, нї дїтий своїх не віддам. Тому з вашою пропозицією не погодимось.

Мануїльський каже, що референдум є приняте в цілій Европі і навіть як народ за 5 років схоче належати до України, то ми сповнимо бажане. І тому Ваша з темпераментом зроблена заява попала не на адресу.

Шелухин: коли держати ся Вашої засади, то ви заявите, що до Київа також питане спірне, значить і тут прийдеть ся робити анкету.

Питаня про прінціпи, що мають бути підвалиною розмежуваня, не порішено мимо довгих дебат. Продовжене перенесено на понеділок.

Новосформовані комісії приступлять негайно до праці.

Засідане закрито о 9. год. вечером.

Перед подїлом Бесарабії?

В Одесї довідують ся з міродатного жерела, що румунська держава годить ся на приділене округів Акерману і Хотина до України.

Україна а Болгарія.

Між Україною а Болгарією навязано дружні зносини, яких висловом покищо являєть ся іменоване українського посла для Софії.

Владика Олексій.

Відомий борець за незалежність української православної церкви оподї покинув Київщину. Останним часом владицї, що стояв вже зовсім осторонь від українського церковного руху, довело ся зазнати чимало прикростий від ріжних заступників незайманости православія.

Підмоги для українських театрів.

Рада міністрів постановила дати Українському Національному Театрови одноразову грошеву підмогу в висоті 165.000 карб. і Молодому Театрови, про що вже була згадка, також одноразову підмогу в сумі 10.000 карб. Крім того постановлено видавати артистці М. Заньковецькій довічну пенсію в сумі 3.600 карб. річно.

Наш господарський сойм.

(Кінець).

Завдяки довгим заходам т-ва, покликала Централя т-во до участи в її акціях відбудови рільництва та утворила в сїй цїли при т-ві рільничі інспекторати: 1) інспектора для годівлї безрог, кіз, овець і дробу, 2) інспекора для городництва і садівництва, до котрого приділений дотеперішний інструктор для сеї галузи господарства, 3) референта для рільничих знарядів і 4) референта до відбудови молочарства. Місце інструктора для пасїчництва доси не обсаджене.

Централя відбудови признала товариству 300.000 кор. субвенції на заснование великої овочевої шкілки, поки що закупило т-во шкілковий матеріял в Милованю і розділило на весні сього року 5.000 штук овочевих щеп. На весні робило т-во заходи узискати яринне насїне для розділу між хліборобів по знижених цїнах. Акція не удала ся, бо „Геос“ насіня не достарчила. Інспекторат улекшує населеню виєднуване субвенції на віднову знищених садів і закладане садів взірцевих, а т-во видало в тій цїли друки.

В рефераті рільничих знарядів, ведене котрого повірило т-во рільничому інспекторови, перевело т-во розділ одержаної з Централї відбудови квоти 500.000 кор. на їх субвенціоноване між 78 філїй т-ва, а технічне переведене закупна і достави знарядів передало Союзови торговельних Спілок згідно з постановами рескрипту. Краєвий Союз господарських Спілок достарчив доси знарядів за 411.467 кор. 85 сот.

В рефераті відбудови молочарства веде т-во діяльність спільно з Краєвим Союзом господарським.

Належить ще згадати про акцію будови субвенціонованих маґазинів для господарських Спілок.

Через товариство виплатила Централя відбудови Союзови господарських Спілок 45.000 кор. титулом субвенції на будову маґазину.

Т-во „С. Г.“ видає свій орґан „Господарську Часопись“, що виходить два рази в місяць. Надто видало т-во цїлий ряд господарських підручників, брошур і ріжного рода друків. Т-во удержує велику сільськогосподарську бібльотеку.

В рахунку оборотовім за р. 1916/17 виказує товариство суму 623.706·93 корон. На головні позиції приходу складають ся субвенції ц. к. Міністерства рільництва 339.165 кор., Краєвого виділу 42.500 кор., ц. к. Намісництва (Відбудови краю) 60.000 кор. Зелїзний капітал т-ва з кінцем 1917 р. виносив 160.208·84 корон.

Замітимо при кінци, що т-во „С. Г.“ не використало вповні всіх субвенцій на ріжні цїли, які йому уділювала держава. Маємо також враження, що товариство могло би дістати ще більше субвенцій, як би було приложило більше зусиль і праць коло піднесеня і розвою нашої народної сільської господарки. Що так воно не стало ся, винна є уступивша управа Товариства. Сподїємо ся, що новий заряд товариства поведе лїпше його аґенди для добра загалу.

Калейдоскоп з України.

VII.

У Київі, в маю, 1918 р.

Київ виглядає в маю, як мрія. І то як мрія молодого чоловіка, що не забув ще враження казок з „Тисяч і одної ночі“. Тут може бути заспокоєна золота туга за сонцом, блеском і зеленю та за великим шумом людий, у якім пропадають прикрі спомини. Станьте собі в ясний маєвий день на зеленій, безконечній улиці Київа, що називаєть ся „Бібіківський Бульвар“ і гляньте в синю даль, — а почуєте ся молодшими, всупереч своїм лїтам. Або підіть на гору Володимира, і подивіть ся на великі маси широко розлитих від Днїпра, що як срібне море сунуть на святий город України, — а посмієте ся з загально признаних теорій, котрі кажуть, що люди в давних часах не відчували краси природи. До таких людий очевидно не належали осную ателї Київа.

Але не красу його описувати вибрали ся ся ми тут, тільки щоб придивити ся його житю, державному житю в серці України.

Не знаю чому, але се дійсно так є, що на „ловців і звір біжить“. Ми хотїли довідати ся як найбільше про політичні настрої столиці і жителїв її — наших і чужих. А тут як на те надбіг зьвір з приповідки. Вправдї не надбіг тільки надволік ся, але став перед нами і навіть сам зачіпив нас, заговоривши — по німецьки:

— „Я вже від 30 лїт живу тут як учителька німецької мови. Панове подібні до австрійських жовнїрів і я мала-б вам щось сказати“...

Перед нами стояла стара Німка, що від 30 лїт їсть хліб української землї.

— „Так, ми з Австрії“, відповідаємо їй по німецьки. — „Щож панї мали-б нам сказати?“

— „Зле тут діеть ся: тутешний нарід хоче виголодити нїмецьке військо і нїчого не доставляє до Київа... Крім того“... — тут стара Німка почала докладно переповідати всякі вістки про — повстане й радила нам, іти з тим до власти.

Менї пригадала ся та молода Українка, яку ми зустріли по дорозї до Київа, а яка виказала повну байдужність супроти національного виховуваня навіть власних дїтий. І мимохіть збудила ся в менї пошана до сеї старої Німки, котра трівожить ся долею нїмецьких жовнїрів. Я успокоїв її, кажучи на пів з пошаною, напів з глумом, гірким глумом:

— „Не бійте ся, мадаме! Ваші земляки вже самі подбають за себе, щоб не пропасти від голоду й меча на сїй землї“...

Ми вступили до найкраспої церкви східної Европи — до Володимирського Собора й оглянули образи, що представляють шість днїв твореня світа. Ой, якже тяжко творити новий світ з хаосу, навіть коли нїхто не перешкоджує твореню.

Сей хаос твореня проявляєть ся в Київі передовсім у — „грошах“. Які гроші тут не ходять! Українські, німецькі, австрійські, російські — правдиві й фалшиві, всяких форм і видань... Не треба на границї міняти гроший. Бо тут у Київі можете платити німецькими й австрійськими грішми так само, як у Віднї або Берлїні. Приймають їх скрізь — по готелях, ресторанах і на вулицях — приймає навіть простий народ без заміту! Се щось такого ненормального, якби в орґанїзмі людини кружляла кров людська, птасяча, рибяча, собача. Ходять слухи, що Німці зобовязали ся в своїх менницях вибити українські гроші вже давно, але досї „не могли“ додержати слова і не знати, коли зможуть.

„Ходять слухи“... Галицький читач не може мати понятя про зміст сих двох слів — про безодню їх змісту. Я не в силї представити їх електризуючого виру, що раз у раз потрясає цїлим престольним городом України. Скажу про се тільки ось що: ручу кождому, хто терпить на spleen, що вилїчить ся з нього протягом трьох днів, коли приїде до Київа й тут стрічати меть ся з Українцями. Що години, ба, що кілька хвилин приступить до вас знакомий і скаже вам на вухо вістку, яка подїлає на вас мов острий кіл, вбитий у мозок.

Ми не засипляли перед четвертою над раном. А вставали вже о 8. рано, бо все хтось приходив і приносив вісти. І ви навіть не можете вилаяти ся, бо вісти дійсно інтересні, потрясаючі, сензацийні... Просоне щезає від них вмить.

(Далї буде).

До політичного положеня.

Віденъ. „Fremdenblatt“ пише, що до формального відновленя німецько-польських переговорів ще не прийшло. Вигляди якогось порозуміня найменші, бо проти домагань Поляків виступає Німеччина, а й Українці уважали-би полагодженє холмської справи в польськім дусї і заяву правительства про неподільність Галичини боєвим визовом. Не треба також забувати, пише дальше „Fremdenblatt“ — що польсько-німецька більшість ще не вистарчає до управильнення парляментарної машини.

До питаня подїлу Галичини.

Як відомо, в часї німецько-польських переговорів зажадали Поляки від правительства, щоби воно запевнило їх, що до подїлу Галичини не прийде. На те дістали відповідь, що без порозуміня з Буріяном зробити се годї, бо не знати, чи таке запевненє не стоїть в суперечности з постановами берестейського договору.

Сегодня оповіщує „Lemberger Ztg“ телеграму свого принагідного кореспондента з Відня, в якій кажеть ся, що питанє подїлу Галичини не лежить в компетенції заграничного уряду, що се цілковито внутрішна австрійська справа і що через те Буріян не в силї зложити тут ніякої заяви.

Для українських дітий.

На українських землях найревнїйше плачуть українські сироти. Скільки їх нинї по наших оселях — невідомо, та се певно, що їх число переходить нашу уяву. Їм потрібна негайна поміч для збереженя нашого національного єствованя в сїм краю.

Виразно кажемо: для збереженя нашого єствованя. Чи не весь цвіт нашого народу ляг скошений на світових боєвищах. Остали ся в живих найслабші та жіноцтво, старцї і дїти. Але й те живе ще населенє мре, або нидїє. Мре від голоду, студени, скошують його пошестні недуги. Отсе підносимо голос народної тріводи. Українське населенє сеї части українських земель вимирає.

Почетвертовані війною, знесилені, спалені, зруйновані, ограблені маємо станути до працї над обновою та над ратунком галицької землї для українства. Чекає нас праця тяжша, як коли небудь доси. Вратувати для неї потрібні сили зможемо тільки ми самі. Смерти і нуждї мусимо вирвати найменших і найбіднїйших: українських дїтий.

Для тої цїли засновано наше Товариство. Захистити українських дїтий перед лютою негодою, накормити їх, нагріти родинним теплом, научити їх добру і правдї та виховати з них добрих Українців на щастє рідному народови і людству — се перші завданя Товариства.

Сї свої завданя сповняє Товариство виключно власними силами, без ніякої допомоги краю нї держави. Число філїй Товариства зростає з дня на день. Девять з тих філїй удержує свої захисти для українських сиріт. Деякі з них набули вартні реальности на поміщенє тих захистів. Львівська філїя отворила на днях Бюро лїкарської та правної поради для українських материй і немовлят. Такі інституції мають бути отворені Товариством по всїх більших містах Східної Галичини. Одночасно приступає Товариство до орґанїзації ґенеральної опіки: на основі судових рішень переберуть в кождім окрузї повітового суду українські ґенеральні опікуни установлені філїями Товариства, опіку над всїми тими українськими дїтьми дотичного округа, що її потребують, а в кождій місцевости будуть установлені їх особи довіря так, щоби кожда українська дитина була обнята національною опікою.

Вся та праця вимагає великих грошевих засобів. Для їх придбаня упаджує Товариство „тиждень української дитини“ в днях 23—29 червня с. р., призначений за дозволом властий на грошеву збірку добровільних датків в цїлім краю для цїлий Товариства. З тої нагоди відкликуємо ся до наших громадян, щоби не пожалїли для українських дїтий своїх добровільних жертв, та одночасно в тім тижни вступали масово в члени Українського Краєвого Товариства охорони дїтий: члени добродїї складають Товариству одноразово 1.000 К., члени основателї 500 К., спомагаючі 100 К., звичайні члени платять одноразово квоту 25 К., або річну вкладку 2 К. Членські заяви і вкладки треба посилати на адресу Товариства: Львів, вул. Домінїканська ч. 11., I. поверх. З особливим прошенєм звертаємо ся до українського Духовеньства, щоби зволило уладити по церквах збірку на цїли Товариства в часї Зелених Свят.

Ми певні, що наше громадянство в добу сего воєнного лихолїтя не відмовить своєї помочи українським дїтям, та що нїхто з нас не відкаже ся в „тижни української дитини“ від найдрібнїйшої хочби жертви. Се даватиме нарід сам собі. Ті жертви вернуть ся йому сторицею в розцвітї, добробутї і духовій культурі наймолодшого українського поколїня.

За Українсько Краєве Товариство охорони дїтий і опіки над молодїжию у Львові.

Др Стефан Федак, президент. Мечислав Днїстрянський, о. Василь Лициняк, Др Кирило Студинський, Др Стефан Витвицький, члени Головного Видїлу.

У Львові, дня 6. червня 1918.

Розділ стипендійних запомог.

На конкурс, оголошений Головним Видїлом Товариства „Просвіта“ дня 15-го марта сего року, наспіло 218 подань о стипендійні підмоги. З того 18 подань внесли студенти і студентки висших наукових заведень, 194 (96 ученики, 98 учениці) середних наукових заведень і 6 з народних шкіл. На засїданю Головного Видїлу дня 18-го червня сего року роздїлив Головний Видїл підмоги в слїдуючий спосіб:

а) Висші наукові заведеня: 1) Одноразову підмогу із стипендійного фонду імени Тараса Шевченка 300 корон одержав літерат Микола Голубець; 2) Дві одноразові запомоги з фонду імени Стефана Сас-Дубравського по 270 корон отримали: Мрицівна Ольга, студентка філь. у Львові і Кульчицький-Мільнович Лев, студ. аґрономії у Відни; 3) Одноразову запомогу з фонду імени Олександра Терлецького в квоті 500 корон: Сендецький Микола, студент II. року фільозофії у Відни.

б) Середні наукові заведеня: 4) Одноразові запомоги з фонду імени о. Станислава Новосада отримали ученики: Богачевський Петро, VI. кляса ґімн. у Львові 240 корон; Баницький Микола, VI. кляса ґімн. в Сяноцї 120 корон; Дудикевич Богдан, I. кляса у Львові і Дудикевич Евген, V. кляса у Львові по 120 корон; Захарясевич Роман, I. кляса ґімн. в Перемишли 120 корон; Крупський Стефан, I. кляса ґімн. в Перемишли 240 корон; Кишакевич Іван, III. кляса ґімн. в Перемишли 120 корон; Коцюба Роман, V. кляса ґімн. у Львові 120 корон: Лукашевич Денис, III. кляса ґімн. в Коломиї 120 корон; Хиляк Стефан, VII. кляса ґімн. в Новім Санчи 120 корон; Савицький Михайло, I. кляса ґімн. в Перемишли 120 корон; Свистун Петро, V. кляса ґімн. в Сокали 120 корон; Білобран Іван, V. кляса реальна у Львові 120 корон; Голейко Льонгин, II. кляса ґімн. в Сяноцї 120 корон; Жовнїр Василь, III. кляса ґімн. у Львові 120 корон; Загородний Стефан, VI. кляса ґімн. в Перемишли 120 корон; Зарицький Едвард, I. кляса ґімн. в Самборі 120 корон; Маланчук Григорій, III. кляса ґімн. в Золочеві 120 корон. — 5) Учениці: Коломиєць Ірена, II. кляса ґімн. в Перемишли 120 корон; Мушкевич Ольга, VI. кляса ґімн. у Львові 240 корон; Полянська Олена, V. кляса ґімн. у Львові 120 корон; Весоловська Олександра, IV. рік сем. в Станиславові 240 корон; Гучковська Стефанія, II. рік семинарії у Львові 240 корон; Марак Наталія, IV. рік сем. в Яворові 240 корон; Негребецька Стефанія, III. рік сем. в Перемишли 120 корон; Ткачиків Йосифа, I. рік сем. в Перемишли 120 корон; Ничківна Зофія, I. рік сем. в Тернополи 120 корон; Романко Зофія, III. рік сем. у Львові 120 корон; Древнївна Брониcлава, I. рік сем. в Перемишли 120 корон; Цурковська Ірена, VI. кляса ґімн. у Львові 120 корон; Стефанюк Ольга, II. кляса ґімн. у Львові 120 корон; Панкевич Зофія, VI. кляса ґімн. у Львові 120 корон; Параходяк Ольга, V. кляса ґімн. у Львові 120 корон; Лешківна Марія, III. кляса ліц. в Перемишли 120 корон. — 6) Постійні підмоги із стипендійного фонду Івана Ґофрика одержали: Кишакевич Іван, VI. кляса ґімн. в Лежайську 250 корон; Берест Осип, VIII. кляса ґімн. у Львові 200 корон; Коржинський Стефан, II. кляса ґімн. в Дрогобичи 200 корон; Лашкевич Юрко, VIII. кляса ґімн. в Перемишли 200 корон. — 7) Одноразові підмоги з фонду імени Івана Ґофрика отримали; Граб Микола, V. кляса ґімн. в Перемишли 250 корон; Михайлович Олекса, III. кляса ґімн. в Долинї 200 корон; Пашницький Василь, I. кляса ґімн. в Станиславові 200 корон; Танчаковська Анна, I. кляса ґімн. в Яворові 200 корон. — 8) Одноразову запомогу з фонду імени Михайла Спожарського в квоті 180 корон признано Набакови Стефанови, уч. VI. кл. ґімн. у Львові. — 9) Одноразову запомогу з фонду імени Теодора Качали в квоті 240 корон отримав Маланчук Осип, уч. VI. кл. ґімн. у Відни. — 10) Постійну запомогу із стипендійного фонду ім. Евзевія Грушкевича 200 корон одержав Грушкевич Тарас, ученик I. кляси ґімн. в Станиславові.

На підмогу із стипендійного фонду ім. о. Йосифа Пуховського і ім. Стефана Сас-Дубравського (народні школи) не зголосили ся відповідні кандидати.

Львів, 19. червня 1918.

За Головний Видїл Товариства „Просвіта“:
І. Кивелюк. А. Гапяк.

НОВИНКИ.

— Панї і панове, що хочуть занятись збіркою для укр. дїтий в часї Зелених Свят, зволять прийти в пятницю зглядно суботу о год. 5-тій по пол. до льокалю У. К. Т. охорони дїтий ул. Домінїканська 11, I. пов.

— Добре зрозумілим власним інтересом є взяти участь в 8 воєнній позичцї, яка тепер і по війнї дає зиски, яких не може дати ніяка фінансова інституція. Не треба отже понехати нагоди і поспішити з підпискою, яка без сумнїву випаде знов величаво. В Німеччинї послїдна воєнна позичка принесла о много більше, як всї попередні. Видко зрозуміли там добре користи, пливучі з позички.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 22-го червня 1918.

Нині: 22-го червня: греко-кат.: Кирила арх., римо-кат.: Павлина еп.

Завтра: 23-го червня: греко-кат. Сош. св. Духа, римо-кат.: 5 Н. п. З. С.

Оповіщеня. Загальні збори товар. взаїмного кред. „Надія“ в Бережанах відбудуть ся дня 15 липня 1918 о год. 1. по полудни в льокали тов. „Народний Дім (торговля) в Бережанах з слідуючим порядком дневним:

а) Вітворене зборів,
б) Звіт з діяльности за р. 1914, 1915, 1916 і 1917,
в) Справозданє ревізійної комісії,
г) Розділ чистого зиску,
д) Вибір цілої Надзірної Ради,
е) Затвердженє 3 членів Дирекції,
ж) Внески.

Наколиб в оголошенім часї не зійшлось вимагане статутом число членів відбудуть ся ся того тамого дня і в тім самім льокали о год. 2 по пол. другі загальні збори без огляду на число присутних членів.

О. Гавришо, голова. О. Корожь, секретар.

Лекція Директора Нац. Музея Др Іл. Свєнціцкого про „Український Національний Музей“ відбудеть ся в суботу дня 22 червня в Музею о год. 6 вечером. По лекції дальший огляд збірок. Вступ безплатний. Добровільні датки на фонд „Національного Музея“ приймають ся.

До послідних подій в Київі. Фотографічні знимки жовнірів розоруженої Німцями „синьої дивізії“ можна набути в обох укр. книгарнях у Львові.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Адвокат і оборонець
- - Др Роман Перфецький - -
веде адвокацьку канцелярію
— Львів, ул. Сикстуська ч. 43. б. —

Лікар
Др В. Янович
вернув і ординує в Станиславові дім п. Хованця коло почти. 137 2—15

Адвокат
пошукує рутинованого конципієнта. Адреса: „Підгіре“ в Адм. „Укр. Слова.

Др Стефан Брикович
— відкрив адвокатську канцелярію —
в Тернополи 10—30

Оператор Др Яків Зельцер
повернув і мешкає тепер ул. Фредра ч 7. Ординує від год. 8—10 і від 3—5. Телефон 298. ч. 100

ОГОЛОШЕНЯ.

Купно шкільних книжок. Купую всї шкільні книжки, атляси, словарі і т. д. і плачу найвисші ціни (переплачую), купую рівнож переводи (так звані Брикі), за котрі плачу по 20 сот. за штуку. Яків Гельцель, книгарня Львів, Ринок 29, в пасажу Андріолього. (Упрашаєсь уважати на адрес фірми). ч. 88

Відзначаючий ученик з укінченою VI. кл. гімн. глядає лекції або якогось иншого занятя на час ферій на селї. Ласкаві зголошеня на адресу: Іван Паякович, Львів, Унії Люблинської ч. 15 134 2—2.

Для чужинців Illustriertes praktisches Lehrbuch der ukrainischen Schrift u. Sprache, bearbeitet von O. Soltys. Ціна 5 K. Замовленя приймає і висилає по надісланю готівки: А. Окиш Львів, Кадецька 4.

А. Єзерськiй упрашаю доброго чоловіка щоб віддав всї мої папери, документи вексель і книжки за високою нагородою до пана Каменецького ул. Красіцких ч. 14, були вони в куфрі і забуто взяти з зелїзницї в приїздї з Кракова до Львова 7 червня. 132 2—2

СПІВАНИК
Українських Січових Стрільців

заходом „Артистичної Горстки Українських Січових Стрільців“, Відень 1918. На гарнім папери, в оправі. На 128 стор. 83 пісний з нотами на один голос, 68 образців. Ціна 5 K. Найвигіднійше замовляти за послїплатою на адресу: Zentralleitung der Ukrainischen Legion Wien VIII. Lederergasse 20. ч. 81. 4—12.

Задаткове Товариство „Народний Дім“ в Дрогобичи

розписує отсим конкурс на посаду урядника-(чки) бухальтера-(рки). Поданя належить слати на руки Дирекції стоваришеня найдальше до 25 червня с. р. долучаючи:

1. Метрику хрещеня,
2. Свідоцтво іспитів банкових,
3. Свідоцтва службові,
4. Перебіг житя.

Платня після принятих норм службових стоваришеня. По піврічній бездоганній службі — стабілїзація. — Дирекція 124 3—3

Краски для фарбованя одежі і матерій
звісної, найлїпшої марки
„Текля“ (Tekla)
ві всїх красках; для відпродавців по К 30·— за 100 пачок franco за послїплатою, — при більшім відборі відповідний рабат. Замовленя на адресу заступника фірми:
С. Л. Шнайдер. Львів, Стрілецька пл. 2.
S. L. Schneider Lemberg Strzelecki platz 2.
20 10—10

„Сільський Господар“

комунікує: Ліцитація коний в Тернополи, заповіджена на 24 червня с. р. і в Рогатині, заповіджена на 25 червня с. р. не відбуде ся по причині браку коний. 136

Книговодця або книговодчиху (вироблений сили) потрібно на провінцію. Платня около 300 кор. Зголошеня зараз до Краєвого Союза ревізійного, Львів Домінїканська 11. 3—3 131

Пошукуєсь панни до писаня на машині за доброю заплатою. Зголоситись під „Машина“ до Адм. Укр. Слова. Львів вулиця Сикстуська ч. 21.

Без операції радикальна поміч для найзастарілїших і найнебезпечнїйших терпінь пропуклини. — Прошу жадати ново виданої брошури gratis і franco від специялїсти ц. к. патент. бандажів на пропуклину М. Фрайліха Львів, Городецька ч. 35. (Власний дім).

Важне признане

найбільшого лікаря і гігієністи, нинішної доби, для лікаря пропуклини М. Фрайліха.

Наш почетний член М. Фрайліх, славний пропуклиновий лікар у Львові, відзначений нашим почетним диплюмом за заслуги наукові в области лїчництва і золотою медалею на III. міжнародній виставі, одержав власне залучений документ, присланий на його руки через нашого почетного президента, Проф. Др. мед. Едварда Райха, дир. і віцепрезидента Цісарської L. C. Академії.

Лист сей звучить:

ВП. Товаришу!

Кождий лікар і гігієніст, котрий поставив собі за ціль зменшене числа операцій хірургічних, мусить спіткати ся з признанем, як добродій людскости. Особливо дотичить то недуг пахвинових, як досвідчене каже, що більша часть тих хорих, піддаючих ся операції умирає, як по операції приходить до здоровля. Отже мусить прийти до того, щоби хорих таких лїчити без операції. Особливо той спосіб терапії здаєть ся тішить ся далеко лїпшими вислїдами, як дотеперішні методи операційні.

З поміж богато метод, в найновійших часах уживаних, а маючих на цїли уздоровлене терплячих на кішкову препуклину без застосованя операцій, щоб оминути в той спосіб небезпеку, метода Пана М. Фрайліха у Львові, провадить найскорше і найлїпше до цїли. Є річю конче потрібною, щоб ту методу витолкована в недавно тому виданій брошурі, взято поважно під розвагу, щоб за її помічю, богато соткам людий привернути цїлковите здоровле і ощадити їм небезпеки кровавої операції.

Уважаю за свій обовязок висказати прилюдно то моє глубоке переконане.

З поважанєм
Dr med. phil. scient. et. lit. Reich
Universitäts-Prof. etc.
Nieuport-Bains в Бельгії, 19 січня 1907.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

	У Львові:	В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ піврокy	22·— „	28·—	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Силь Голубович. Друкарня Артура Гольдмана. Львів Сикстуська 19.